

Já a karanténa

Dnes bych vám něco málo chtěl povědět o tom, jak přežívám v karanténě. No, vcelku dobře.

Než však započala tahle ta současná karanténa, byli jsem já a mí kamarádi na lyžařském výcviku. Na něm jsme se dozvěděli, že se budou zavírat školy. Proto jsme s kamarády vymysleli, že založíme společnou skupinu na messengeru, kde si budeme navzájem pomáhat.

Co se týče mě a školy, je to zlé, jelikož se nemohu pořádně naučit nic nového. Jde to sice nějak, ale ne jako ve škole. Ale jsem hodně rád, že učitelé nám zasílají materiály na učení. Je velice příjemné, že někteří učitelé nás zkontaktují a pomáhají nám v samostudiu.

A co já a nuda? Poslední dobou mi začaly docházet nápady. Nuda se začala projevovat – a upřímně už bych opravdu moc chtěl, aby karanténa skončila.

Jelikož byly velikonoce, tak u mě probíhaly tak, že jsem sladkosti hledal po bytě. Byla to sranda, ale nic se nevyrovná klasickému chození s pomlázkou.

V době karantény také hraji na hudební nástroje a nahrávám videa, která pak posílám panu učiteli na hudební nástroj.

Doufám, že vše dopadne dobře a brzy se sejdem u klávesnic na další články.

Marek Stolarik